Владимир Путник, селектор БАП-а 2016.

БОРБА ЗА СЛОБОДУ ОДРАСТАЊА

„КАЗНЕНА СУБОТА“, представа по мотивима филма „The Breakfast Club“
Адаптација: Коста Пешевски и Павле Јеринић
Режија: Павле Јеринић
Извођење: Студио „БИС!“, Београд

Драмски студио „БИС!“ је најдуговечнија, најатрактивнија и најуспешнија драмска школа те врсте у Београду. Сваке позоришне сезоне БИС-овциураде по неколико представа намењених разним узрастима, а за 56. БАП конкурисали су „Казненом суботом“, позоришном адаптацијом филма „The Breakfast Club“, у коме је играо Емилио Естевез и екипа одличних америчких глумаца. Драматизацију потписују Коста Пешевски и Павле Јеринић, који је и редитељ представе. У поплави текстова који се баве проблемом одрастања и васпитавања младих генерација „Казнена субота“ - иако знатно бенигнија од, рецимо, „Драге Јелене Сергејевне“ – претендује да, из свог угла, проговори о делинквенцији, бауљању и посртању у процесу формирања младог човека, о вазда проблематичном образовном систему итд,итд...
Занимљив је драматуршки поступак Пешевског да на почетку представи ликове стереотипе и називе их не по именима, него по основним карактеристикама: размажена, штребер, дисциплинована, падавичарка... Али, као што рече Брехт, „у овом променљивом свету не треба узимати ништа као да није подложно променама“. Тако се и актери „Казнене суботе“ пред нашим очима мењају, откривајући особине понекад дијаметрално супротне почетним шаблонима. Увођењем родитеља у причу, драматург и редитељ представе Павле Јеринић отвара још један сет проблема на линији млади – одрасли, не скривајући своје симпатије према онима који су му генерацијски ближи.
Ако представа Студија „БИС!“ не покреће суштински нове проблеме које већ нисмо видели у сличним драмама и филмовима – она ипак поседује и једну свежу, оригиналну тему која, како збивање одмиче, постаје све доминантнија, а то је СЛОБОДА ОДРАСТАЊА. За ту слободу сваки лик у драми, гушен, смаран и спутаван системом одгоја, мора да се сам избори.
Искуснија гарнитура глумаца „БИС!“-а у сарадњи са редитељем добро је препознала основну тему комада и из почетне, прилично статичне позиције, развила узбудљиву и убедљиву причу на граници документарности. Издвајају се Милош Шарић, пре свега добром дикцијом, Богдан Спирић и Тамара Ердељанов са две успеле трансформације...

/Одломак из извештаја селектора 56. Београдског аматерског позоришног фестивала, одржаног у мају 2016. и објављеног у Билтену, под насловом „Аматерски позоришни феникс“/